

अथक्यकरणाद्योद्यमरूपायां, १ यत्तुत्कर्षमाविष्कर्तुमत्युक्ति-
रूपायाञ्च सम्भावनायां, २ सन्देहे, ३ निन्दायां, ४ प्रश्ने,
५ ससुचये, ६ अल्पपदार्थे, ७ कामचारानुज्ञायाम्, ८
अवधारणे, ९ पुनरर्थे च। क्रियायोगेऽस्य उपसर्गसंज्ञा
“अपिः पदार्थसम्भावनान्वयसर्गगर्हाससुचयेषु इति”
पा० उक्तायेषु कर्मप्रवचनीयसंज्ञा तदर्थेषु न तु उपसर्ग-
त्वम् तेन न पत्वादि तत्र “पदार्थे सर्पिणोऽपि स्यात्।
अनुपसर्गत्वाच्च षः। सम्भावनायां लिङ् तस्या एव
विषयभूते भवने कर्तृदौर्लभ्यप्रयुक्तन्दौर्लभ्यं द्योतयन्नपि-
यञ्च्ः स्यादित्यनेन सम्बध्यते सर्पिष इति षष्ठी तु
अपियञ्चबलेन गम्यमानस्य विन्दोरवयवव्यभिभावसम्बन्धे।
इयमेवापियञ्चस्य पदार्थद्योतकता नाम। द्वितीया तु
नेह प्रवर्तते सर्पिणो विन्दुना योगो न त्वपिनेत्युक्त-
त्वात्” सि०कौ० सम्भावने अपि स्तुयाद्विष्णुम् सम्भावने
यत्तुत्कर्षमाविष्कर्तुमत्युक्तिः। अन्वयसर्गः कामचारानुज्ञा
अपि स्तुहि। गर्हायाम् धिग्देवदत्तमपि स्तुयाद्बलम्।
ससुचये अपि सिञ्च अपि स्तुहि। गणरत्ने तु “सम्भव-
गर्हाशीर्ष्वतिभूवाससुचयेष्वित्युक्तं तेन तेषामपि अपियञ्चार्थाः
तत्र १० सम्बन्धे योजनमस्ति, गर्हायाम् अपि पापिन्।
११ आशीर्वादे भद्रमपि, १२ श्रुती करणमपि, १३ भूषा-
याम् अपि नहृतिहारम्, ससुचये तदपीत्युदाहृतञ्च।
ससुचये “अप्यप्रसिद्धं यथसे हि पुंसामिति” कुमा०। प्रश्ने
“अपि प्रसङ्गेन महर्षिणा त्वमिति” रघुः अस्य क्रियायोग-
भेदे अकारलोपो वा “वष्टि भागुरिरङ्गोपमवायोरुपसर्गयो”
रित्युक्तेः। अपिधानं पिधानं अपिनञ्चः पिनञ्च इति
“वितत्य शार्ङ्गं कवचं पिनहृति” भट्टिः।
अपिकञ्च अव्य० कञ्चे विभक्त्यर्थे अव्ययी०। १ कञ्चप्रदेशे इत्यर्थे
“प्रीत्यायां बह्वो अपिकञ्च आसनि” ऋ० ४, ४०, ४।
अपिकञ्च्य लि० अपिकञ्चं सन्धानम् यत्। १ कञ्चप्रदेशेन संधान-
भूते प्रवर्ग्यविद्यारूपे रङ्गस्ये। “त्वाङ्गं यङ्क्तावरेऽपिकञ्च्य वाम्”
ऋ० १, १७, २२। “अपिकञ्चं लिङ्गस्य वचशिरोः कञ्च-
प्रदेशेन संधानभूतं प्रवर्ग्यविद्यास्थं रङ्गस्यमिति” भा०।
अपिकर्णं न० अपिमतः कर्णम् अत्था० ष०। १ समीपे। २ तद्व-
र्त्तिनि लि०। “हृते अपिकर्ष्य आङ्गणे ऋ० ६, ४८, १६,
“अपिकर्ष्ये कर्ष्यसमीपगते समीपे स्थितः इति भा०।
अपिगीर्ष्य लि० अपि+ग-क्त। १ कथिते २ वर्त्तिते
[१ प्रतिपाद्ये।
अपिगृ(या) लि० अपि+गृह-वेदे-क्यप् क्तोक्ते ष्यत्।

अपिच अव्य० इ०। १ किञ्चेत्यर्थे पदद्वयमिति वङ्गवः।

अपिच्छित्त लि० न० त०। १ पिच्छित्तविरोधनि गाढे
२ अपिच्छित्ते च। “प्रमेहस्थो यदा मूत्रमनावित्तमपिच्छित्त-
मिति” निदा०।

अपिज लि० अपि अश्नु जायते जन-ङ् अलुक्, समा० वेदे
अप्यञ्चस्यैकत्वम्। १ ज्येष्ठे मासि तस्य जलक्रीडारतिसाधन-
त्वान्त्वात्वम्। “प्रसवाय स्वाहापिजाय स्वाहे ति” यजु०
१८, २८। “अश्नुजायते इत्यपिजः जलक्रीडारतत्वाज्ज्येष्ठे
इति” वेददीपः।

अपित् स्त्री आप इतो गता यस्याः वेदे न जग्। १ जनरहितायां
नद्याम् “अपितः पितृवत् धिय” ऋ० ७, ८२, १ “अपितो-
जलरहिता नदीरिति” भा० “अस्य भदे जरितमिन्द्रो जम्बद-
जुवोऽपित्वर्दापित” इति तज्जृता स्मृतिः।

अपितु अव्य० अपि+तु+ङ्। १ यद्यर्थे लिङ्। २ किल्ल
इत्यर्थे भूरिप्रयोगः।

अपित्व न० अपित्वरतेऽस्मै अपि+त्वर दा० ङ। १ भागे
भागिनो हि विभक्तधनाद्यादानाय त्वरन्ते इति तस्य
तथात्वम्। “तस्यामपित्वर्भावा ते” इति शत० ब्रा०।

अपित्विन् लि० अपित्वं भागोऽस्यास्ति इति स्त्रियां क्तिप्।
१ भागवति सभागे। “तस्मिन् देवता अपित्विन्त्यो-
मन्यन्ते” इति शत० ब्रा०।

अपिधान न० अपि+धा-ङ्। १ आच्छादने। करणे
ल्युट्। २ तत्साधने लि०। “अच्छादपिधानमसि साहेति”
भोजनान्तं जलपानसम्बन्धः “राध्यमानस्यौदनस्य द्यौर-
पिधानमिति” अव्य० ११, १, १। साधने आच्छादनत्योप-
चारात् सामानाधिकरण्यम्। अमेरतो वा लोपे पिधानमप्यत्र
“पृथिवी ते पात्रं द्यौः पिधानमिति” आङ्गमन्त्रः “तस्य
तद्गारं यदभावास्ता चन्द्रसा एव द्वारपिधानः” शत० ब्रा०।

अपिधि पु० अपिधीयते तद्विपर्ययन्तं दीयते अपि+धा-क्।
१ तद्विपर्ययन्तदत्ते। “प्रिया अपिधी वनिषीष्ट” ऋ०
१, १२७, ७, “अपधीन् तद्विपर्ययन्तं दत्तानिति” भा०।

अपिनञ्च लि० अपि+नञ्-क्त। १ परिहिते, अतोबाहोपे
पिनञ्चस्य तत्कार्यं।

अपिप्राण लि० अपि+प्र+अन-अच् स्त्रियां गौ० ङीष्।
१ सर्वदा जेष्ठमाने “यजता अपिप्राणी क सदनी च भूया”
इति ऋ०। १, १८६, ११। “अपिप्राणी सर्वदा जेष्ठमि-
तीति” भा०।

अपिमृत लि० अपिः संसर्गसंख्येयं मृतं, कर्म, भोजनं वा वक्ष्य।